Quelle: https://manuscripta.at/?ID=672
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

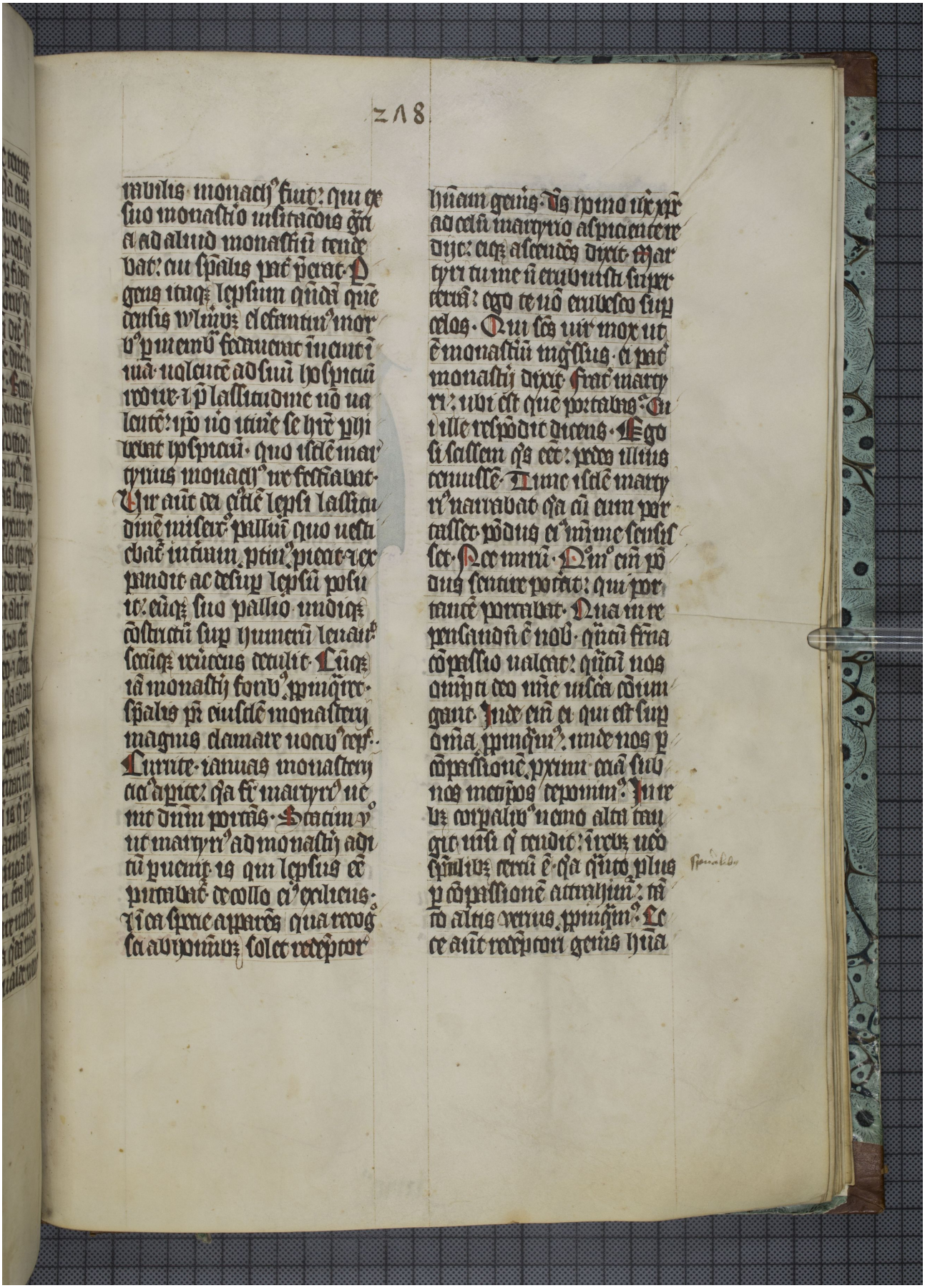

278

mobilis monachi fiunt: qui de
suo monasterio militandis ga
la ad aliud monasterium tende
bat: cui spatius prae parat. O
genus miraculi ipsum quidem quae
dulcis visionis: et certum mor
bo puerum reducere in anti
quam valetudinem non va
lente: ipso nolente se hinc pri
vant ipsum. quo iste mar
tyrius monachi ut fertur habet.
Vir autem ea quae ipsi lassitu
dine miserae pallium quo vesti
ebat in manum primum pieta ac
pendit ac deinde ipsum polui
t: eique suo pallio undique
constricti super humeri levant
seque reducens abiit. Cuique
iam monachi fortuna pungere
spatius pri eius de monasterio
magnus clamare novum aspe
Currite. ianuas monasterii
ac aperite: ecce martyrum ve
nit dum portas. Decam vi
ri martyrum ad monachi adi
tum pervenit. is qui ipsius de
prehendere collo et dicens.
Ecce spirae apparens qua recog
sa adiuvamur: solet redemptor

humani generis. Ds ipsum ire ut
ad celum martyrio aspiraverit
dicit: atque ascendens dicit. Mar
tyri dum me in eum vinculis super
terra: ego te nunc eruleso sup
celos. Qui ecce vir mox ut
de monasterio migrans. et pre
monachi dicit. Frater martyr
ri: ubi est quem portabas. Qu
ille respondit dicens. Ego
si sallem ecce: prae illius
cognosse. Dum iste martyr
ri narrabat ecce cum por
tasset. pondus et minime sensis
set. Nec mirum. Quin cum pon
dus sentire potest: qui por
tanti portabat. Nunc in re
pensandis de nobis. quidem frena
compassio valeat: quidem nos
omnipotens nunc vincula conun
gant. Inde enim et qui est sup
omnia pungimur. unde nos p
compassionem primum eam sub
nos meipsos deponimus. Ju re
vi corporalis nemo alteri tan
git nisi et tendit: iterum non
spiritus terra est. et quo plus
per compassionem attrahimur. ni
si alius alterius pungimur. Ec
ce autem redemptori generis humana